

இனிமையான குழந்தைகளே - ஒரு போதும் சாகா உடலை நினைக்காதீர்கள். கண்களால் இவரை பார்க்கிறீர்கள். ஆனால் சுப்ரீம் டீச்சர் சிவபாபாவை நினைவுபுங்கள்.

கேள்வி: குழந்தைகளாகிய நீங்கள் எந்த விதியை அறிந்ததால் பூமாலையை இப்போது ஏற்றுக் கொள்வதில்லை?

பதில்: ஆத்மா மற்றும் சரீரம் இரண்டும் தூய்மையாக உள்ளவர்களே பூமலைக்கு உரிமை உள்ளவர்கள் என நமக்கு தெரியும். இந்த விதி முறைக்கு ஏற்ப நாம் மலர் மாலையை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. நானும் உங்களுடைய பூமாலையை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. ஏனென்றால் நான் பூஜைக்குரியவனாகவும் ஆவதில்லை. பூஜாரியாகவும் ஆவதில்லை என்று பாபா கூறுகிறார். நான் உங்களுடைய கீழ் படிந்த தந்தை மற்றும் ஆசிரியர்.

பாட்டு: ஆகாய சிம்மாசனத்தை விட்டு.....

ஓம் சாந்தி. இனிமையிலும் இனிமையான செல்லக் குழந்தைகள் பாட்டை கேட்டீர்கள். இந்த பாட்டின் மூலமாக சர்வ வியாபி என்ற ஞானம் போய் விடுகிறது. நினைவு செய்கிறார்கள்- இப்போது பாரதம் மிகவும் துக்கத்தில் இருக்கின்றது. நாடகத்திற்கு ஏற்ப இந்த பாடல்கள் அனைத்தும் உருவாக்கப் பட்டிருக்கிறது. உலகத்தில் இருப்பவர்கள் இதை அறியவில்லை. பதீதர்களை பாவனமாக்குவதற்காகவும் துன்பத்திலிருப்பவர்களை துன்பத்திலிருந்து விடுவிப்பதற்காகவும் பாபா வருகிறார். துன்பத்தை நீக்கி சுகம் கொடுப்பதற்காக, அதே தந்தை வந்திருக்கிறார் என குழந்தைகள் அறிந்துள்ளார்கள். குழந்தைகளுக்கு அறிமுகம் கிடைத்து விட்டது. தந்தையே அமர்ந்து, நான் சாதாரண உடலில் பிரவேசமாகி மீண்டும் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு சிருஷ்டியின் முதல், இடை, கடை ரகசியத்தை தெரிவிக்கிறேன் என கூறுகிறார். சிருஷ்டி ஒன்று தான். புதியதாகவும் பழையதாகவும் மட்டும் ஆகிறது. குழந்தைப் பருவத்தில் சரீரம் புதியதாகவும், பிறகு பழையதாகவும் ஆவது போன்றதாகும். புதிய உடல், பழைய உடல் இரண்டு பொருட்கள் என கூற மாட்டார்கள். ஒன்றே தான். புதியதிலிருந்து பழையதாக மட்டும் மாறுகிறது. அதே போன்று உலகம் ஒன்று தான். இப்போது புதியதிலிருந்து பழையதாகி உள்ளது. புதியதாக எப்போது இருந்தது? இதை வேறு யாரும் தெரிவிக்க முடியாது. குழந்தைகளே, உலகம் புதியதாக இருந்த போது பாரதம் புதியதாக இருந்தது என்று பாபா வந்து புரிய வைக்கிறார். அதற்கு சத்யகம் என்று பெயர். அதே பாரதம் இப்போது பழையதாகி விட்டது. இதற்கு பழைய உலகம் என்று பெயர். புதிய உலகத்திலிருந்து மீண்டும் பழையதாகிறது. பிறகு இதை கண்டிப்பாக புதியதாக மாற்ற வேண்டும். குழந்தைகளுக்கு புதிய உலகத்தின் சாட்சாத்காரம் கிடைத்திருக்கிறது. சரி, அந்த உலகத்தின் அதிபதி யார்? உண்மையில் இவர் லஷ்மி நாராயணனாக இருந்தார். ஆதி சனாதன தேவி தேவதைகள் அதிபதி களாக இருந்தனர். இதை பாபா குழந்தைகளுக்கு புரிய வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இப்போது நிரந்தரமாக இவரை நினைவுபுங்கள் என பாபா கூறுகின்றார். பாபா பரந்தாமத்திலிருந்து நம்மை படிக்க வைப்பதற்காக இராஜயோகத்தை கற்பிப்பதற்காக வந்திருக்கிறார். மகிமைகள் அனைத்தும் அவர் ஒருவருடையதாகும். இவருடைய மகிமை எதுவும் இல்லை. இச்சமயம் அனைவரும் கீழான புத்தி உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். எதையும் புரிந்துக் கொள்ள வில்லை. ஆகவே நான் வந்திருக்கிறேன். ஆகவே தான் இப்பாடல் பாடப்பட்டிருக்கிறது. சர்வ வியாபி என்ற ஞானம் போய் விடுகிறது. ஒவ்வொருவருடைய நடிப்பும் தனிப்பட்டது. பாபா, தேக அபிமானத்தை விட்டு ஆத்ம அபிமானி ஆகுவங்கள், தந்தையை நினைவுபுங்கள் என அடிக்கடி கூறுகின்றார். சிவபாபா தான் அனைத்தையும் செய்கிறார். பிரம்மா கிடையாது. இதை புரிந்துக் கொள்ளுங்கள். இவருடைய ரூபம் இந்த கண்களில் தெரிகிறது. ஆனால் உங்களுடைய புத்தி சிவபாபாவிடம் போகிறது. சிவபாபா இல்லை என்றால் இவருடைய ஆத்மா இவருடைய உடல் எதற்கும் பயனற்றதாக இருக்கும். எப்போதும் இவருக்குள் சிவபாபா இருக்கிறார். அவர் இவர் மூலமாக படிக்க வைக்கின்றார் என புரிந்துக் கொள்ளுங்கள். இவர் உங்களுடைய டீச்சர் கிடையாது. சுப்ரீம் டீச்சர் அவர் ஆவார். அவரைத்தான் நினைக்க வேண்டும். ஒரு போதும் எந்த உடலையும் நினைக்கக் கூடாது. புத்தி யோகம் பாபாவிடம் இருக்க வேண்டும். அப்போது சர்வ வியாபி என்ற ஞானம் இருக்காது. மீண்டும் வந்து ஞான யோகத்தைக் கற்றுக் கொடுங்கள் என குழந்தைகள் நினைக்கிறார்கள். பரம்பிதா பரமாத்மாவைத் தவிர வேறு யாரும் இராஜயோகத்தைக் கற்றுத் தர முடியாது. இந்த கீதையின் ஞானம் சுயம் தந்தையே கூறுகின்றார். பிறகு அது மறைந்து போகிறது என்பது குழந்தைகளின் புத்தியில் இருக்கிறது. அங்கே அவசியமும் இல்லை. இராஜ்யம் ஸ்தாபனை ஆகிறது. சத்கதி கிடைக்கிறது.

கெட்ட நிலையில் இருந்து நல்ல நிலைக்கு செல்வதற்காக ஞானம் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்றபடி அவை அனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்தின் விஷயம் ஆகும். மனிதர்கள் ஜபம், தபம், தானம், புண்ணியம் போன்றவற்றை எல்லாம் செய்கிறார்களோ அவை அனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்தின் விஷயம் ஆகும். இவைகளால் என்னை யாரும் அடைய முடியாது. ஆத்மாவின் சிறகுகள் துண்டிக்கப் பட்டிருக்கிறது. கல்லாகி விட்டனர். கல்லிருந்து மீண்டும் தங்கமாக மாற்றுவதற்காக நான் வர வேண்டியிருக்கிறது.

இப்போது எவ்வளவு மக்கள் இருக்கிறார்கள். கடுகு கொட்டியிருப்பது போன்று உலகம் நிரம்பியிருக்கின்றது என பாபா கூறுகின்றார். சத்யுகத்தில் இத்தனை மனிதர்கள் இருக்க மாட்டார்கள். புதிய உலகத்தில் செல்வம் நிறைய இருக்கிறது. மனிதர்கள் குறைவாக இருக்கிறார்கள். இங்கேயோ சாப்பிடுவதற்கு கூட கிடைப்பதில்லை. அவ்வளவு மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். பழைய தரிசு நிலமாக இருக்கிறது. மீண்டும் புதியதாக மாறும். அங்கே அனைத்தும் புதியதாக இருக்கும். சொர்க்கம், ஹெவன், பகிஸ்து என்ற பெயர்களே எவ்வளவு இனிமையாக இருக்கிறது. புதிய உலகம் தேவதைகளுடையதாகும். பழைய வீட்டை இடித்து விட்டு புதிய வீட்டிற்குச் செல்வதற்கு மனம் விரும்புகிறது அல்லவா? இப்போது புதிய உலகம் சொர்க்கத்திற்கு போக விருப்பமாக உள்ளது. இந்த பழைய உடலிற்கு எந்த மதிப்பும் இல்லை. சிவபாபாவிற்கு என்று எந்த சரீரமும் இல்லை. குழந்தைகள் மாலை அணிவிக்கலாம் என்கிறார்கள். ஆனால் இவருக்கு மாலை அணிவித்தால் உங்களுடைய புத்தியோகம் இவரிடம் தான் செல்லும். எனக்கு மாலையின் அவசியம் இல்லை. நீங்கள் தான் பூஜைக்குரியவராக ஆகிறீர்கள், பிறகு பூஜாரி ஆகிறீர்கள். நீங்களே தான் பூஜைக்குரியவர், பூஜாரி ஆகிறீர்கள் என பாபா கூறுகிறார். எனவே உங்களுடைய சித்திரத்தையே பூஜிப்பீர்களா? நான் பூஜைக்குரியவனாகவும் ஆவதில்லை, பூஜாரியாகவும் ஆவதில்லை. மலர்களின் அவசியம் இல்லை. ஏன் அணிய வேண்டும் என்று பாபா கூறுகின்றார். ஆகவே ஒரு போதும் பூக்களை எடுப்பதில்லை. நீங்கள் பூஜைக்குரியவராக மாறுங்கள். பிறகு எவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவு பூக்களை அணிந்துக் கொள்ளுங்கள். நான் குழந்தைகளாகிய உங்களின் கீழ் படிந்த தந்தையாகவும், ஆசிரியராகவும், வேலைக்காரனாகவும் இருக்கிறேன். பெரிய பெரிய ராயலான மக்கள் கீழே கையெழுத்திடும் போது..... தன்னை லார்ட் என்று சொல்வதில்லை. இங்கேயோ ஸ்ரீஸ்ரீ லக்ஷ்மி நாராயணன், ஸ்ரீ இன்னார் என்று எழுதுகிறார்கள். ஒரேயடியாக ஸ்ரீ என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். குழந்தைகளே, இப்போது இந்த உடலை நினைக்காதீர்கள் என பாபா குழந்தை களுக்குப் புரிய வைக்கிறார். தன்னை ஆத்மா என்று நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள் மற்றும் பாபாவை நினையுங்கள். இந்த பழைய உலகத்தின் ஆத்மா மற்றும் சரீரம் இரண்டுமே பதீதமாக இருக்கிறது. தங்கம் 9 கேரட் ஆக இருந்தால் நகையும் ஒன்பது கேரட்டாகத் தான் இருக்கும். தங்கத்தில் துரு கலந்திருக்கிறது. எனவே ஆத்மாவில் எதுவும் ஒட்டாது என நினைக்க வேண்டாம். இந்த ஞானம் உங்களிடம் இருக்கிறது. சத்யுகத்தில் 21 பிறவிகளுக்கு பிராலயத்தை அடைய வேண்டும் என்றால் எவ்வளவு முயற்சி செய்ய வேண்டும். ஆனால் குழந்தைகள் அடிக்கடி மறந்து போகிறார்கள். சிவபாபா பிரம்மா மூலமாக நம்மை படிக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார். பிரம்மாவின் ஆத்மா கூட அவரை நினைக்கிறது. ஒரு பகவானை அனைத்து பக்தர்களும் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் தமோபிரதானமாகி விட்டதால் அப்பாவை மறந்து கல், முள் அனைத்தையும் பூஜிக்கிறார்கள். என்ன நடந்துக் கொண்டிருக்கிறதோ நாடகத்தில் பதிவாகிறது என்பதை நாம் அறிகிறோம். என்ன நடக்கிறதோ அது டிராமாவில் பதிவாகிறது, இடையில் ஒரு பறவை பறக்கிறது, அது பதிவாகி விட்டது என்றால் அது அடிக்கடி தெரிந்துக் கொண்டே இருக்கும். பட்டம் பறப்பது பதிவாகி விட்டால் அதுவும் அப்படியே ரிபீட் ஆகும். இந்த நாடகம் கூட ஒவ்வொரு நொடியும் ரிபீட் ஆகிக் கொண்டே இருக்கிறது. பதிவும் ஆகிக் கொண்டே இருக்கிறது. இது ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்ட நாடகம். நீங்கள் நடிகர்கள். முழு நாடகத்திலும் சாட்சியாக இருந்து பாருங்கள். ஒவ்வொரு நொடியும் கடந்துப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இலை அசைந்தது, நாடகம் கடக்கிறது. ஒவ்வொரு இலையும் பகவானின் கட்டளைப்படி அசைகிறது என்பது கிடையாது. இது அனைத்தும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. புரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். தந்தை தான் வந்து இராஜயோகத்தைக் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார். மேலும் நாடகத்தின் ஞானத்தைக் கொடுக்கிறார். இப்போது பழைய உலகத்தில் பல தர்மங்கள் இருக்கின்றது. புது உலகத்தில் பிறகு இவை இருக்காது. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் எப்போதும் தந்தை நம்மை படிக்க வைக்கிறார் என்பதைப் புரிந்துக் கொள்ளுங்கள். நாம் இறை மாணவர்கள். பகவான் வாக்கு- நான் உங்களை ராஜாக்களுக்கு ராஜாவாக மாற்றுகிறேன். ராஜாக்கள் கூட இந்த லக்ஷ்மி நாராயணனை பூஜிக்கிறார்கள். நான் தான் அவர்களை பூஜைக்குரியவராக மாற்றுகிறேன். பூஜைக்குரியவராக இருந்தவர்கள் தான் இப்போது பூஜாரியாகி

இருக்கிறார்கள். நாம் பூஜைக்குரியவர்களாக இருந்தோம், பிறகு நாமே பூஜாரிகளாகி இருக்கிறோம் என குழந்தைகள் புரிந்துக் கொள்கிறார்கள். பாபா அவ்வாறு ஆவதில்லை. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் பூமாலைகளை இப்போது ஏற்றுக் கொள்ள தேவை இல்லை. முறைப்படி ஆத்மா மற்றும் சரீரம் இரண்டும் பவித்திரமாக இருப்பவர்கள் தான் பூமாலைகளை அணிவதற்கு உரிமை உடையவர்கள். அங்கே சொர்கத்தில் மணமுள்ள மலர்கள் தான் இருக்கிறது. நறுமணத்தை கொடுப்பதற்கான மலர்களும் இருக்கின்றன. மாலையாக அணிவதற்கான மலர்களும் இருக்கின்றன. இப்போது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் விஷ்ணுவின் கழுத்து மாலையாகிறீர்கள். வரிசைக் கிரமத்தில் நீங்கள் சிம்மாசனத்தில் அமர வேண்டும் என்று பாபா கூறுகின்றார். யார், எவ்வளவு, போன கல்பத்தில் முயற்சி செய்தனரோ அவர்களே செய்கிறார்கள். செய்ய வேண்டியிருக்கும். வரிசைக்கிரமங்கள் இருக்கின்றன அல்லவா. இந்த குழந்தை மிகவும் சேவை செய்யக் கூடியவன் என புத்தி கூறுகிறது. கடைகளில் சிலர் உரிமையாளர் ஆகிறார்கள், பங்கு தாரர் ஆகிறார்கள். மேலாளர் ஆகிறார்கள். இதுவும் அவ்வாறே. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தாய் தந்தையை வெற்றி அடைய வேண்டும். தாய் தந்தைக்கு முன்பாக எப்படிச் செல்ல முடியும். என நீங்கள் அதிசயப் படலாம். பாபா குழந்தைகளை உழைக்க வைத்து தகுதி அடைய வைக்கின்றார். சிம்மாசனத்தில் அமரக் கூடியவராக்குகிறார். ஆகவே சிம்மாசனத்தை வெற்றி அடையுங்கள் என கூறுகின்றார். ஒருவரையொருவர் வெற்றி அடைய வேண்டும் அல்லவா. நரனிலிருந்து நாராயணன் ஆகும் அளவு முயற்சி செய்யுங்கள். ஒரே குறிக்கோள் தான். முக்கியமானது இராஜ்யம் ஸ்தாபனை ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது என்கிறார்கள். பிறகு அதில் விதவிதமான பதவியும் இருக்கிறது. மாயை வெற்றி அடைவதற்காக முழுமையாக முயற்சி செய்யுங்கள். குழந்தை போன்றவற்றை அன்போடு வழி நடத்துங்கள். ஆனால் டிரஸ்டியாக இருங்கள். பக்தி மார்க்கத்தில் பிரபுவே, இது அனைத்தும் தாங்கள் கொடுத்தது என கூறுகிறார்கள் அல்லவா. அவருடைய பொருளை அவரே எடுத்துக் கொண்டால் அழுவதற்கு என்ன இருக்கிறது. ஆனால் இது அழுகையின் உலகமாக இருக்கிறது. மனிதர்கள் கதைகளை கூறுகின்றார்கள். மோகத்தை வென்ற ராஜாக்களின் கதைகளை கூறுகிறார்கள். அங்கே எந்த துக்கமும் கிடையாது. ஒரு சரீரத்தை விட்டு இன்னொன்றை எடுக்கிறார்கள். அங்கே ஒரு போதும் எந்த நோயும் ஏற்படுவதில்லை. எப்போதும் ஆரோக்கியமான நோயற்ற உடல் இருக்கிறது. திருமணம் போன்றவை எவ்வாறு நடக்கும், என்ன உடை அணிகிறார்கள், அவ்விடத்தின் பழக்க வழக்கங்கள் எப்படி இருக்கும் என்ற காட்சிகள் குழந்தைகளுக்கு கிடைத்துள்ளது. அந்த பாகம் முடிந்து விட்டது. அச்சமயம் இவ்வளவு ஞானம் இல்லை. இப்போது ஒவ்வொரு நாளும் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குள் சக்தி மிகவும் அதிகமாக வருகிறது. இது அனைத்து பாகமும் கூட நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. பரமாத்மாவிற்குள் எவ்வளவு பெரிய பார்ட் இருக்கிறது என்பது அதிசயமானது. பிரம்மாண்டத்தில் அமர்ந்து நான் எவ்வளவு வேலை செய்கிறேன் என்று அவரே புரிய வைக்கிறார். கீழே கல்பத்தில் ஒரு முறை தான் வருகிறேன். நிராகாரரின் பூஜாரிகள் கூட நிறைய இருக்கிறார்கள். ஆனால் நிராகாரர் பரம்பிதா பரமாத்மா எப்படி வந்து படிக்க வைக்கின்றார், இந்த விஷயத்தை மறைத்து விட்டார்கள். கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பெயர் போடப்பட்டிருக்கிறது. எனவே நிராகாரரிடம் இருந்து அன்பு துண்டிக்கப்பட்டு விட்டது. பரமாத்மாவே வந்து எளிய ராஜயோகத்தை கற்றுத் தருகிறார். மேலும் உலகத்திற்கும் தெரிவித்துள்ளார். உலகம் மாறிக் கொண்டே இருக்கிறது. யுகமும் மாறிக் கொண்டே இருக்கிறது. இந்த நாடக சக்கரத்தை இப்போது நீங்கள் புரிந்துக் கொண்டீர்கள். மனிதர்கள் எதுவும் புரிந்துக் கொள்ள வில்லை. சத்யுகத்தின் தேவி தேவதைகளுக்குக் கூட தெரியாது. தேவதைகளின் அடையாளங்கள் மட்டும் இருந்திருக்கிறது.

நாம் சிவபாபாவின் குழந்தைகள். சிவபாபா நம்மை படிக்க வைக்கின்றார். சிவபாபா, இந்த பிரம்மா உடல் மூலமாக பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று எப்போதும் புரிந்துக் கொள்ளுங்கள் என பாபா புரிய வைக்கிறார். சிவபாபாவின் நினைவில் நிறைய ஆனந்தம் ஏற்படும். இது போன்று எந்த இறை தந்தை கூறுவார்? தந்தையாகவும் இருக்கிறார், ஆசிரியராகவும் இருக்கிறார். ஆனால் அந்த தந்தை, குருவாகவும் இருக்கிறார் என்று கூற முடியாது. ஆசிரியராகலாம். தந்தையை குரு என்று ஒரு போதும் கூற மாட்டார்கள். இவருடைய தந்தை ஆசிரியராக இருந்தார். படிக்க வைத்தார். நாமும் படித்தோம். அவர் எல்லைக்குட்பட்ட தந்தை ஆசிரியர். இவர் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட தந்தை ஆசிரியர். நீங்கள் தன்னை இறை மாணவர் என புரிந்துக் கொண்டால் ஆஹா சௌபாக்கியம். இறை தந்தை படிக்க வைக்கின்றார் எவ்வளவு தெளிவாக இருக்கிறது. எவ்வளவு இனிமையான தந்தை. இனிமையான விஷயம் நினைவு செய்யப்படுகிறது. மணவாளன் மணப்பெண் அன்பு போன்று. அவர்களிடம் விகாரத்திற்கான அன்பு கிடையாது. ஒருவருக்கொருவர் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

உங்களுடையதோ ஆத்மாக்கள் பரமாத்மாவிடம். பாபா எவ்வளவு ஞானம், அன்பின் கடல் என ஆத்மா கூறுகிறது. இந்த பதீத உடலில் வந்து எவ்வளவு நம்மை உயர்ந்தவராக்குகிறார். மனிதனிலிருந்து தேவதையாவதற்கு எந்த சண்டையும் போட வேண்டியதில்லை. நொடியில் வைகுண்டத்தில் சென்று விடுகிறார்கள். ஒரு நொடியில் மனிதனிலிருந்து தேவதையாகி விடுகிறார்கள். இதுவே குறிக்கோளாகும், இதற்காக படிக்க வேண்டும். அழுக்கான துணிகளை துவைக்க..... என்று குருநானக் கூட கூறியிருக்கிறார். லட்சியம் எனும் சோப்பு இருக்கிறது அல்லவா. நான் எவ்வளவு பெரிய வண்ணானாக இருக்கிறேன் என்று பாபா கூறுகிறார். உங்களுடைய ஆடைகளை(ஆத்மா மற்றும் சரீரம்) எவ்வளவு சுத்தமாக்குகிறேன். இது போன்ற வண்ணானை பார்த்திருக்கிறீர்களா? ஆத்மா முற்றிலும் கருப்பாகி விட்டது. அதை யோக பலத்தால் எவ்வளவு சுத்தமாக மாற்றுகிறேன். எனவே, இவரை(தாதாவை) ஒரு போதும் நினைக்கக் கூடாது. இந்த வேலை அனைத்தும் சிவபாபாவினுடையது. அவரைத்தான் நினையுங்கள். இந்த பிரம்மாவை விட அவர் இனிமையானவர். உங்களுக்கு இந்த கண்களில் இந்த பிரம்மாவின் ரதம் தெரிகிறது. ஆனால் நீங்கள் சிவபாபாவை நினையுங்கள் என்று ஆத்மாக்களிடம் கூறுகின்றார். சிவபாபா உங்களை இவர் மூலமாக கூழாங்கல்லில் இருந்து வைரம் போன்று மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லமான குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. நாம் இறை மாணவர்கள், பகவான் ஆசிரியராக இருந்து படிக்க வைக்கிறார். இதே நினைவில் இருங்கள். விட்டில் இல்லறத்தில் இருந்துக் கொண்டே முழுமையாக டிரஸ்டியாக வேண்டும்.
2. இப்போது பூமாலையை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதில்லை. விஷ்ணுவின் கழுத்து மாலையாவதற்காக மாயாவை வெற்றி அடைய முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

வரதானம்: பாபாவை எதிரில் வைத்து பொறாமை என்ற மாயாவில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்ளக் கூடிய விசேஷ ஆத்மா ஆகுக.

பிராமண ஆத்மாக்களில் சமமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் பொறாமை ஏற்படுகிறது. பொறாமையின் காரணமாக சம்ஸ்காரங்களின் மோதல் ஏற்படுகிறது. ஆனால் நம்மை ஒத்தவர்கள் ஏதாவது ஒரு விசேஷ காரியத்திற்கு நிமித்தமாக இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களை நிமித்தமாக மாற்றியது யார்? என்பதை விசேஷமாக யோசியுங்கள். பாபாவை எதிரில் கொண்டு வந்தால் பொறாமை என்ற மாயை ஓடிவிடும். ஒரு வேளை யாருடைய விஷயமாவது தங்களுக்கு நன்றாக இல்லை என்றால் சுபபாவனையைக் கொடுங்கள். பொறாமைக்கு வசமாகாதீர்கள். தங்களுக்குள் போட்டியிட்டு ஒடுங்கள். பொறாமை படவில்லை என்றால் விசேஷ ஆத்மா ஆகிவிடலாம்.

கலோகன்: பாபாவை தனது துணைவனாக்கிக் கொண்டு மாயாவின் விளையாட்டை சாட்சியாக இருந்து பாருங்கள்.